

Дизентерія

- Дизентерія - це гостра кишкова бактеріальна інфекція, що характеризується переважним пошкодженням слизової оболонки товстого кишечника.

- Збудником дизентерії є бактерії роду *Shigella*, нерухомі грамнегативні палички, не утворюють спор, добре розмножуються в поживних середовищах, але вкрай малостійкі в зовнішньому середовищі. Зокрема, шигели моментально втрачають життєздатність протягом 10 хвилин при температурі 60 градусів

отягом 10
60

- Основним джерелом хвороби є безсимптомний носій або хвора людина. Особливу епідеміологічну небезпеку несуть в собі хворі зі стертою або легкою формою дизентерії, а також люди, зайняті в установах громадського харчування та на підприємствах харчової промисловості.

- Збудник виділяється з організму безсимптомного носія чи хворого людини протягом 10 днів після зараження. Слідом за тим настає період одужання, під час якого також не виключається виділення хвороботворних мікроорганізмів (*таким чином, в окремих випадках воно може тривати кілька місяців*).

Основними шляхами передачі дизентерії є:

1. фекально-оральний (водний або харчовий);
2. контактно-побутовий.

Прихований період дизентерії може тривати від одного до семи днів, але найчастіше його тривалість становить 3 доби.

Колітичеська форма дизентерії в більшості клінічних випадків починається гостро. Температура тіла хворого досить швидко підвищується до фебрильних значень, починає проявлятися симптоматика загальної інтоксикації. У пацієнта пропадає апетит, спостерігається нудота, блювота. Найчастіше він починає скаржитися на сильний різучий біль у животі, що супроводжується частою діареєю. Через деякий час випорожнення хворого втрачають свою первісну консистенцію, стають бідними, в них з'являються специфічні домішки - слиз, кров або гній. Позиви до дефекації стають болісно хворобливими і, найчастіше, хибними. Симптоматична картина Колітичеської форми дизентерії доповнюється появою на мові пацієнта хворого нальоту, проявом ознак артеріальної гіпотензії і тахікардії.

Симптоми дизентерії

- Безперервна хронічна дизентерія практично завжди призводить до органічних змін епітелію кишкової стінки, а також до розвитку серйозних порушень травлення. Інтоксикаційні ознаки при цій формі перебігу хвороби зазвичай відсутні.

- Прості форми дизентерії лікуються в амбулаторних умовах: госпіталізація показана лише особам з ускладненим перебігом хвороби. Також в стаціонар поміщають хворих за епідеміологічними показниками, старих, які страждають низкою супутніх хронічних захворювань, а також дітей, які не досягли однорічного віку.

Лікування дизентерії

- При лихоманці та інтоксикації пацієнтам прописують постільний режим і спеціальну дієту. Етіотропне лікування гострої дизентерії полягає в призначенні тижневого курсу прийому антибактеріальних препаратів. У разі необхідності проводиться дезінтоксикаційне лікування. Корекцію збоїв у механізмі всмоктування здійснюють за допомогою ферментних засобів. За наявності індивідуальних показань хворим призначають спазмолітики, імуномодулятори, ентеросорбенти, в'язучі засоби.

- Для поліпшення стану слизової і форсування регенеративних процесів у період реконвалесценції хворому призначають мікроклізми з водним настоєм ромашки й евкаліпта, олією обліпихи і шипшини, винилина.

У число загальних заходів профілактики дизентерії включається:

1. дотримання стандартних санітарно-гігієнічних норм на підприємствах громадського харчування, в побуті і у виробництві харчових продуктів;
2. контроль над станом джерел води;
3. своєчасне очищення каналізаційних відходів.

Перехворіли дизентерією людей виписують з стаціонару не раніше, ніж через 3 доби з дня клінічного одужання. При цьому бактеріологічний аналіз на наявність в організмі пацієнта інфекції повинен бути негативним.

Профілактика при дизентерії